

Συνάντηση Αναγνωστών και Ιεροπαίδων της Ι.Μητροπόλεως Βεροίας

/ [Νέοι και Εκκλησία](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων την Δευτέρα 7 Ιανουαρίου 2019 δέχτηκε στους χώρους της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά στη Βέροια τους αναγνώστες και ιεροπαίδες της Ιεράς Μητροπόλεως μας και ομίλησε στους νέους για την σημαντικότητα της διακονίας τους στα αναλόγια των ενοριών αλλά και στα ιερά βήματα των ναών.

Εν συνεχεία παρατέθηκε τράπεζα και η κοπή της καθιερωμένης βασιλόπιτας.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ή αρχή του νέου χρόνου μάς δίδει την ευκαιρία αυτή της επικοινωνίας και της μεταξύ μας στενότερης γνωριμίας αλλά και ανταλ-λαγής ευχών για τη νέα χρο--νιά και σκέψεων για τη δια-κονία σας.

Μέ πολλή, λοιπόν, χαρά και πολ-λή αγάπη σάς υποδέχομαι όλους σήμερα,

μικρότερους καί μεγάλύ-τε-ρους, κάτω από τή φιλόξενη σκέπη τῆς Παναγίας μας, σέ ἕναν χῶρο πού εἶναι σέ ὅλους σας γνω-στός καί οἰκεῖος.

Σήμερα ὅμως βρί--σκεσθε ἐδῶγιά τήν καθιερω-μένη ἀπό χρόνια συνά-ντηση τῶν ἀναγνωστῶν καί ἱεροπαίδων τῆς Ἱερᾶς μας Μητρο-πόλεως μέ τήν εὐκαιρία καί τῆς κοπῆς τῆς Ἁγιο-βασιλόπιττας γιά τό νέο ἔτος 2019.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀποφά-σισε νά ἀφιερῶσει τό νέο ἔτος, τό ὁποῖο εἶναι ἕνα ἐπετειακό ἔτος, καθώς φέτος συμπληρώνονται 25 χρόνια ἀπό τήν καθιέρωση τῶν Παυλείων, στούς συνεργάτες τοῦἀποστόλου Παύλου. Ὅλοι, ἀσφα-λῶς, γνωρίζετε ὅτι ὁἀπόστολος Παῦλος στίς ἀποστολικές του πε-ρι-ο-δεῖες εἶχε συνεργάτες, ἀνθρώ-πους πού εἴτε γνώρισαν ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιο εἴτε ἦταν ἤδη χριστιανοί, καί οἱὅποῖοι τοῦσυμπαρίσταντο στό ἔρ-γο του. Κάποιοι ἀπό αὐτούς τόν ἀκολουθοῦσαν καί στίς περιοδεῖες του ἡδιατηροῦσαν ἐπαφή μαζί του, ὅταν ἔφευγε ἀπό τίς πόλεις τους, καί προσπαθοῦσαν νά στηρί-ζουν μέ διαφόρους τρόπους τή διακονία του.

Μερικούςἀπό αὐτούς ἀναφέρει ὀνομαστικά ὀπρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦ-λος στίς ἐπιστολές του, ἐνῶτά ὀνόματα κά-ποιων ἄλ-λων τά γνω-ρίζουμε ἀπό τίς Πρά-ξεις τῶν Ἀπο-στόλων, στίς ὁποῖες ὀεὐαγγελι-στής Λουκᾶς, συνεργάτης καί αὐ-τός ἀγαπητός τοῦἀποστό-λου Παύ-λου, τά μνημονεύει. Ἀνά-μεσα σέ αὐ-τούς εἶναι ὀΣίλας, ὀΚάρ-πος, ὀὌνη-σιμος, πού συνδέ-θη-καν μέ τή Βέροια, δύο ἀπό αὐ-τούς, ὀΚάρπος καί ὀὌνήσιμος, ποίμαναν μάλιστα τήν τοπική μας Ἐκκλη-σία, τήν ὁποία ἱδρυσε ὀἀπόστολος Παῦλος, ἀλλά καί ὀΣωσίπατρος, πού κατα-γόταν ἀπό τή Βέροια καί ἀκολου-θησε τόν ἀπόστολο Παῦλο καί ἐρ-γάσθηκε κοντά του μέ ἀφοσίωση καί αὐτα-πάρνηση, ὥστε ὀἀπό-στο-λος νά τόν ἀναφέρει τιμητικά στήν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή του καί νά τόν ὀνομάζει «συγγενῇ» του.

Καίἀκόμη συνεργάτης του ἦταν καί ὀἀπό-στολος Τιμόθεος, τόν ὁποῖο ὀἀπό-στολος Παῦλος δέν ἀνα-φέρει μό-νο, ἀλλά τοῦἀπευ-θύνει καί δύο ἐπιστολές, στίς ὁποῖες περιγράφει τή γνωριμία τους, ὕπενθυμίζοντας τόν μακρο-χρόνιο σύνδεσμό τους καί δεί-χνοντας τήν ἀγάπη πού ἔτρεφε πρὸς τό πρόσω-πό του.

ὍΤιτιμόθεος εἶναι ὀμόνος συνερ-γά-της του, τόν ὁποῖο γνώρισε ὀἀπό-στολος ἀπό παιδί κατὰ τήν ἐπί--σκεψή του στά Λύστρα τῆς Λυ-κα-ο-νίας, στή Μικρά Ἀσία, κατὰ τήν πρώτη ἐκκλησιαστική του πε-ριοδεία. Μέ τό κήρυγμά του κέρ-δι-σε πρῶτα τή γιαγιά του, τή Λωίδα, καί στή συνέχεια τή μητέρα του Εὐνίκη. Ἔτσι ἔγινε καί ὀἴδιος ἀπό μικρός χριστιανός.

Παρά τή νεαρή του ἡλικία ὀΤι-μόθεος ἔδειξε θερμό ζῆλο, πίστη καί ἀφοσίωση στόν Θεό. Γι'αὐτό καί ὀἀπόστολος Παῦλος τόν πῆρε μαζί του στή δεύτερη περιοδεία

του, στή Νεάπολη, τούς Φιλίππους καί τή Βέροια, καί τόν ἄφησε ἐδῶμαζί μέ τόν Σίλα, γιά νά στηρίξουν τούς νέους πιστούς, ἐνῶστί σου-νέ-χεια συναντήθηκαν καί πάλι στήν Ἀθήνα. Συνόδευσεν ἀκόμη τόν ἀπό-στολο Παῦλο καί στίς πε-ρι-ο-δεῖες πού ἀκολούθησαν καί συν-δέ-θηκαν τόσο στενά, ὥστε νά εἶναι ἕνας ἀπό τούς πιό στενοῦς καί ἀγαπη-τούς συνεργάτες του, στόν ὁποῖο ἀνέθεσε ἀργότερα καί τή διαποί-μαν-ση τῶν χριστιανῶν τῆς Ἐφέ-σου, χειροτονώντας τον ἐπίσκοπό της.

Καθώς, λοιπόν, εἶστε καί σεῖς, κατὰ μία ἔννοια, συνεργάτες τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου, ἀφοῦ ἐργά-ζε-σθε στήν τοπική μας Ἐκκλησία, τήν ὁποία ἐκεῖνος ἵδρυσε, καί δια-κο-νεῖτε τίς ἀνάγκες της, θά ἤθελα σήμερα νά σταθοῦμε στίς δύο αὐτές ἐπι-στολές πρὸς τόν Τιμόθεο καί νά δοῦμε τί λέει ὁ πρωτο-κορυ-φαῖ-ος ἀπόστολος στόν μαθητή καί συνεργάτη του.

Μπορεῖ, βεβαίως, οἱ ἐπιστολές νά ἀπευθύνονται στόν Τιμόθεο, ὅταν ἦταν ἤδη ἐπί-σκοπος, ἀλλά ἦταν ἀκόμη νέος στήν ἡλικία, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ ἰδί-ος ἀπόστολος Παῦ-λος, καί ἔτσι τοῦ δίδει πατρικές συ-βουλές πού εἶναι ὠφέλιμες πνευματικά γιά ὅλους μας.

Ἄς δοῦμε, λοιπόν, κάποιες ἀπό αὐτές, τίς ὁποῖες ἐπαναλαμβάνει καί σέ σᾶς σήμερα, τούς ἀναγνώ-στες καί τούς ἱερόπαιδες τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Ἡ πρώτη εἶναι ἡ καλλιέργεια τῆς εὐσεβείας. «Γύμναζε σεαυτόν πρὸς εὐσέβειαν», συστήνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἄσκησε, δηλαδή, τόν ἑαυ-τό σου στήν εὐσέβεια, στόν σε-βα-σμό τῶν θείων καί ἱερῶν στοι-χείων τῆς πίστεως, στόν Θεό, στήν Ἐκκλησία, στά ἱερά μυστή-ρια, στόν τρόπο τῆς καθημερινῆς σου ἀναστροφῆς. Διότι, συνεχίζει ὁ ἀπό-στολος Παῦλος, «ἡ σωματική γυ-μνασία πρὸς ὀλίγον ἐστίν ὠφέ-λιμος, ἡ δέ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστίν».

Ἡ ἄσκησις τοῦ σώματος, λέγει, εἶναι ὠφέλιμη γιά μικρό χρονικό διάστημα καί γιά λίγα πράγματα, ἐνῶ ἡ εὐσέβεια εἶναι πάντοτε χρή-σιμη καί ὠφέ-λιμη.

Τί σημαίνει ὅμως αὐτό; Σημαίνει ὅτι δέν ἀρκεῖ νά περιοριζόμεθα στήν εὐσέβεια μέ τήν ὁποία ξεκι-νή--σαμε τή διακονία μας. Ὁ καθε-νας ἀπό σᾶς ἔχει ἀσφαλῶς μία ἔμ-φυτη εὐσέβεια, τήν ὁποία τοῦ ἐνε-φύσησε ἡ οἰκογένειά του, οἱ γο-νεῖς του, καί ἦταν αὐτή ἡ ὁποία ὁδή-γησε τά βήματά σας ἀπό μικρά παιδιὰ εἴτε στό ἱερό ἀναλόγιο εἴτε στό ἱερό Βῆμα ὡς βοηθούς καί συμ-παραστάτες τῶν ἱερέων μας. Αὐτή ἡ εὐσέβεια εἶναι καλή καί ἐπαινετή καί ὠφέλιμη, γιατί σᾶς εἰσήγαγε σέ μία ἱερή διακονία, ἡ ὁποία λειτουργεῖ καί ὡς προστα-τευτική ἀσπίδα ἀπό πειρασμούς καί προκλήσεις πού συναντοῦν τά παιδιὰ καί οἰνέοι τῆς ἡλικίας σας πού βρίσκονται μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τή διακονία της.

Ὅμως, λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, αὐτή τήν εὐσέβεια πού εἶχες ὡς παι-δί, πού

είχατε ως παιδιά, πρέ-πει νά τήν έξασκεΐτε, πρέπει νά τήν καλλιεργεΐτε, πρέπει νά τήν μετατρέπετε σέ ένσυνείδητη καί ού-σιαστική εϋσέβεια, καθώς μεγα-λώ-νετε, καθώς γνωρίζετε καί κα-τανοεΐτε περισσότερα, καθώς ζεΐτε περισσότερα, διακονώντας μέσα στό ιερό Βήμα ήτό ιερό αναλόγιο, καθώς συμμετέχετε ένεργά στη λει--τουργική ζωή τής Έκκλησίας μας.

Χρειάζεται άσκηση ήεϋσέβεια, γιατί ήέξοικείωση μέ τό ιερό Βή-μα καί τή διακονία σέ αυτό ήμέ τό ιερό αναλόγιο μετατρέπεται συχνά σέ συνήθεια καί άτونهΐ. Καί έτσι, ένϋξεκινούμε μέ ζήλο καί καλή διάθεση, στη συνέχεια, αντί νά ζοϋ--με όλο καί περισσότερο, όλο καί βαθύτερα τή θεία λατρεία, συμμετέχουμε μηχανικά, προσέ-χου--με άλλα πράγματα, ξεχνούμε ότι ήδιακονία μας εΐναι διακονία τοϋ Θεοϋ, εΐναι προσευχή, καί αντί νά ωφελούμεθα από αυτή καί νά προαγόμεθα πνευματικά, καταλή-γει νά εΐναι απλώς μία εϋκαιρία συναντήσεως μέ τούς φίλους μας ήμία, θά έλεγα, παράσταση, στην όποία συμμετέχουμε χωρίς νά αΐ-σθανόμεθα καί νά ζοϋμε κάτι πνευ-ματικό μέσα μας. Κάτι τέτοιο όμως καθιστάτή διακονία μας χω-ρίς πνευματικό περιεχόμενο καί έμās άκατάλληλους διακόνους τής Έκκλησίας.

Αντίθετα ήκαλλιέργεια τής εϋ-σε--βείας δέν ωφελεΐμόνο έσās πού διακονεΐτε, αλλά καί τούς άλλους πιστούς πού σās βλέπουν καί πα-ρα-τηροϋν τήν εϋσέβεια καί τήν εϋ-λάβεια μέ τήν όποία διακονεΐτε, αλλά καί τόν τρόπο μέ τόν όποιο ζεΐτε καί αναστρέφεστε καί στην ύπόλοιπη ζωή σας.

Αυτό, άλλωστε, συστήνει καί όάπόστολος Παϋλος στόν μαθητή του Τιμόθεο, προτρέποντάς τον: «Μηδείς σου τής νεότητος κατα-φρο-νεΐτω, αλλά τύπος γίνου τών πιστών, έν λόγω, έν αναστροφή, έν αγάπη, έν πίστει, έν αγνεία». Κανένας, λέει όπρωτοκορυφαΐος άπόστολος, νά μήν σέ καταφρονεΐ, έπειδή εΐσαι νέος στην ήλικία, κα-νεΐς δέν θά πρέπει νά μήν σοϋδί-δει σημασία, έπειδή εΐσαι μικρός, αλλά θά πρέπει νά εΐσαι παράδειγ-μα για τούς πιστούς στά λόγια, στη συμπεριφορά, στην αγάπη, στην πίστη, στην αγνότητα.

Ηπροτροπή αυτή ίσχύει καί για σās, γιατί εΐστε νέοι, εΐστε παιδιά, αλλά παρά τή νεαρή σας ήλικία, ήδιακονία σας στην Έκκλησία σās κάνει νά ξεχωρίζετε στην ένορία σας, στη γειτονία σας, στό σχολείο σας, στην τοπική κοινωνία.

Ησυμ-περιφορά σας, ότρόπος μέ τόν όποιο διακονεΐτε, ζεΐτε, μιλά-τε καί φέρεστε, θά πρέπει νά εΐναι ανά-λο-γα μέ τή διακονία σας, θά πρέ-πει νά τιμοϋν αυτό τό όποιο κά--νετε, αυτό τό όποιο σās έχει έμπι-στευθεΐή Έκκλησία μας.

Δένέχει σημασία, εάν εΐστε παι-διά, έφηβοι, νέοι, μπορείτε καί έσεΐς νά εΐστε μέ τή ζωή σας, μέ τήν παρουσία σας, μέ τά λόγια σας, πρότυπο για τούς συνομιλήκους

σας αλλά ακόμη και για τούς με-γαλύτερους από σᾶς. Θά πρέπει νά δείχνετε μέ τή ζωή σας ὅτι ἡδια-κονία σας στό ἱερό Βῆμα ἤστό ἱε-ρό ἀναλόγιο εἶναι ἔκφραση τῆς πίστε-ως σας στόν Θεό, εἶναι καρ-πός τῆς ἀγάπης σας, εἶναι ἀπόρ-ροια τῆς ἐπιθυμίας νά ζεῖτε μέ κα-θαρότητα καί ἀγνότητα ψυχῆς καί σώματος. Καί ὅταν ἡζωή σας εἶναι ἐναρμονισμένη μέ τή διακο-νία σας, ὅταν δέν δείχνετε διαφο-ρε-τικό πρόσωπο καί διαφορετική συμ-περιφορά στήν καθημερινότη-τά σας ἀπό ὅ,τι μέσα στόν ναό, τό-τε θά γίνεσθε, ὅπως λέγει ὁ ἀπό-στο-λος, πρότυπα γιά τούς ἀνθρώ-πους καί κανείς δέν θά μπορεῖνά σᾶς περιφρονήσῃ, γιατί εἴστε μι-κροί στήν ἡλικία, γιατί εἴστε παι-διά καί νέοι.

Ὅλα αὐτά βέβαια δέν εἶναι εὐ-κο-λα. Χρειάζονται προσπάθεια καί ἀγώνα. Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος συστήνει καί σέ σᾶς, ὅπως καί στόν μαθητή του Τιμόθεο, τόν πνευματικό ἀγώνα. «Ἀγωνίζου», τοῦλέει, «τόν καλόν ἀγῶνα τῆς πίστεως».

Ποίος εἶναι αὐτός ὁ ἀγώνας; Δέν εἶναι μόνο ὁ ἀγώνας τῆς ὁμολο-γί-ας τῆς πίστεως ἡτοῦμαρτυρίου πού δίδει ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος καί γιά τόν ὁποῖο προετοι-μάζει καί τόν μαθητή του. Εἶναι καί ὁ προσωπικός ἀγώνας, τόν ὁποῖο ὀφείλει νά κάνει ὁ κάθε ἄν-θρωπος, ὁ κάθε πιστός μέσα του, μέσα στήν ψυχή του, νά κάνει μέ τόν ἑαυτό του, ὥστε νά προ-άγεται πνευματικά, νά προσεγγίζει περισ-σό-τερο τόν Θεό καί νά τόν ἔχει ὅλο καί περισσότερο «κατοι-κοῦ-ντα καί μένοντα» στήν ψυχή του. Εἶναι αὐτός τοῦ ὁποῖου τά συστα-τικά προσδιορίζει ὁ ἀπόστο-λος Παῦ-λος συστήνοντας στόν ἀπό-στο-λο Τιμόθεο: «δίωκε δέ δι-και-ο-σύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγά-πην, ὑπομονήν, πραότητα».

Αὐτοί εἶναι οἱ στόχοι τοῦ ἀγῶνος κάθε πιστοῦ. Αὐτοί πρέπει νά εἶναι καί οἱ στόχοι τοῦ δικοῦ σας «κα-λοῦ ἀγῶνος τῆς πίστεως». Θά πρέ-πει, δηλαδή, νά ἀγωνίζεσθε γιά νά ἀυξήσετε μέσα σας τήν πίστη, τήν ἀγάπη στόν Θεό καί στούς ἀνθρώ-πους, τήν ὑπομονή καί τήν πραό-τη-τα, ὅσο δύσκολα καί ἂν σᾶς φαί-νονται αὐτά. Γιατί κάποια ἀπό αὐ-τά, ὅπως ἡ ὑπομονή καί ἡ πραό-τη-τα, ἔρχονται συχνά σέ ἀντίθεση μέ τήν ὁρμή τῆς νεότητος, μέ τή σπου-δή καί τήν ταχύτητα πού χα-ρα-κτη-ρίζει τούς νέους, τά ὁποῖα ὅμως ἔχουν ὡς συνέπεια πολλές φο-ρές τίς διαφωνίες καί τίς συγ-κρού--σεις μέ τούς ἄλλους ἀνθρώ-πους, εἴτε αὐτοί εἶναι οἰγονεῖς, εἴτε εἶναι οἰφίλοι, εἴτε εἶναι ἄλ-λοι ἄνθρωποι γύρω μας, καί δημι-ουργοῦν προβλήματα στίς σχέσεις μας καί δίδουν ἄσχημα δείγματα τοῦ χαρακτήρα σας καί δέν σᾶς βοη-θοῦν στήν πορεία τῆς πνευμα-τικῆς σας ζωῆς καί τῆ διακονία σας στήν Ἐκκλησία.

Γι' αὐτό καί θά πρέπει ὁ καλός αὐ-τός ἀγώνας νά εἶναι διαρκής, γιατί ἡ διακοπή του ἐξαιτίας τῆς ἀδρανείας, τῆς ραθυμίας ἢ τῆς χα-λα-ρότητος, πού γιά διάφορους λό-γους μπορεῖνά δείξουμε, μᾶς γυ-ρίζει πίσω καί μᾶς κάνει νά χά-νου-με αὐτά πού μέ κόπο καί προ-σπάθεια κερδίσαμε. Τό ἴδιο τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί στή δεύ-τε-ρη ἐπιστολή πρὸς τόν μαθη-τή του Τιμόθεο λέγοντας καί πάλι: «δίω-κε δέ

δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην», καί προσθέτο-ντας «δοῦλον δέ κυρίου οὐδεῖμάχεσθαι ἀλλά ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον». Κάνε, τοῦλέγει αὐτό τόν ἀγώνα, καί ἔχε ὑπόψη σου ὅτι αὐτός πού εἶναι δοῦλος τοῦ Θεοῦ δέν μπορεῖνὰ συγκρούεται καί νά ἀντιπαρα-τί-θεται μέ τούς ἄλλους ἀνθρώ-πους, ἀλλά πρέπει νά συμπεριφέ-ρεται πρὸς ὅλους μέ πραότητα, μέ ἐπιείκεια καί νά ξέρει νά συγχωρεῖχωρίς νά διατηρεῖμέσα του κακία.

Βοήθεια σέ αὐτόν τόν ἀγώνα ἀποτελεῖ ἡ διαρκής ἀνάμνηση τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καί ἡ με-λέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Ὁ ἀπό-στο-λος Παῦλος προτρέπει τόν Τι-μό-θεο νά παραμένει σταθερός καί ἀκλόνητος σέ ὅσα διδάχθηκε ἀπό τόν ἴδιο. «Μένε», τοῦλέει, «ἐν οἷς ἔμαθες καί ἐπιστώθης, εἰδώς ... ὅτι ἀπό βρέφους τά ἱερά γράμματα οἶδας». Καί συνεχίζει λέγοντας ὅτι «πᾶσα γραφή θεόπνευστος καί ὠφέ-λιμος», καί αὕτη θά πρέπει νά εἶναι τό ἀνάγνωσμά του καί τό ἀνάγνωσμα κάθε πιστοῦ, γιατί ἡ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ φω-τίζει καί τόν νοῦ καί τή ψυχή τοῦ ἀνθρώπου καί τόν καθοδηγεῖ στόν δρόμο τῆς εὐσεβείας καί τῆς ἀρε-τῆς, καί συγχρόνως τόν ἀπομα-κρύ-νει ἀπό ἀναγνώσματα τά ὁ-ποῖα διασποῦν τόν νοῦ του, τόν ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεό καί τήν ἐπιθυμία τῆς δια-κο-νίας του ἡ ἀκόμη καί μολύ-νουν τόν νοῦ καί τήν ψυχή του. Γι' αὐτό καί ὁ ἀπό-στολος Παῦλος συστήνει στόν Τι-μό-θεο «ἕως ἔρχο-μαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει».

Ἡ προτροπή αὕτη ἰσχύει στήν ἐποχή μας ὅχι μόνο γιά τήν προ-σο-χή πού πρέπει νά ἔχουμε στά βιβλία καί στά ἔντυπα πού ἐπιλέ-γουμε νά διαβάσουμε, ἀλλά καί σέ ὅλα ὅσα βλέπουμε καί διαβάζουμε στά ἡλε-κτρονικά μέσα, στό διαδί-κτυο, στά μέσα κοινωνικῆς δικτυ-ώ-σεως, στό facebook, στό insta-gram καί σέ ὅλα τά ἄλλα μέσα, γιατί ὅλα αὐτά εἰσ-χω-ροῦν στήν ψυ-χή μας καί στή σκέ-ψη μας καί ἐπιδρoῦν σέ αὕτη καί τήν ἀπορ-ρο-φοῦν. Κάποιες φορές μάλιστα μπο-ρεῖ καί νά τήν μολύνουν καί νά γίνονται ἐμπόδιο τόσο στήν πνευματική μας ζωή ὅσο καί στή διακονία μας.

Καί θά κλείσω μέ μία τελευταία προτροπή τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπή φανερά ᾖ».

Αὐτά πού σοῦ εἶπα, λέγει στόν ἀπόστολο Τιμόθεο, νά τά ἔχεις πά-ντοτε κατά νοῦ καί νά ἐμβαθύνεις σέ αὐτά. Μήν τά ἀκοῦς μόνο τώρα πού διαβάζεις τήν ἐπιστολή μου, ἀλλά εἶναι ἀνάγκη νά ἐπανέρχε-σαι σέ αὐτά καί νά ἔχεις διαρκῶς στόν νοῦ σου τίς προτροπές μου καί τίς συστάσεις μου γιά νά σέ στη-ρίζουν στή ζωή σου, ὥστε νά μήν παρεκκλίνεις καί ξεφύγεις ἀπό τόν δρόμο τῆς διακονίας τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί προκειμένου ἡ πνευ-μα-τι-κή σου πρόοδος νά εἶναι ἐμφανής.

Αὐτό εἶναι τό ζητούμενο καί γιά μᾶς, καί γιά σᾶς. Εἶναι ἡ πνευμα-τι-κή πρόοδος τοῦ καθενός μας. Αὐ-τός εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας καί αὕτη πρέπει νά εἶναι ἡμόνιμη καί σταθερή ἐπιδίωξή μας. Καί ἡ διακονία σας στόν ναό, εἴτε στό ἱερό

Βῆμα εἶτε στό ἱερό ἀναλόγιο, σέ αὐτό πρέπει νά ἀποβλέπει. Πρέ-πει νά σᾶς βοηθᾷγιά νά προοδεύ-ετε πνευματικά.

Καί τότε ἡπνευματική σας πρόο-δος θά κάνει τή διακονία σας πιό εὐάρεστη στόν Θεό, πιό ἀνεπί-λη-πτη καί πιό ὠφέλιμη καί στούς ἀν-θρώπους γύρω σας. Γιατί διαφο-ρε-τικά, ἐάν δένὑπάρχει πνευμα-τική πρόοδος, τότε καί ἡδιακονία δέν εἶχε οὔτε νόημα, οὔτε σημα-σία, οὔτε ὠφέλεια.

Εὐχομαι, λοιπόν, πατρικά καί μέ πολλή ἀγάπη οἱπροτροπές αὐτές τοῦἀποστόλου Παύλου νά ἀποτε-λέ-σουν ὁδηγό τῆς πορείας σας καί τῆς διακονίας σας στή νέα χρονιά, ὥστε νά προοδεύετε καί στίς σπου-δές σας καί στή ζωή καί νά χαρο-ποιεῖτε μέ τή διακονία σας καί μέ τήν ἀναστροφήῶλους ἐμᾶς, τούς ἱερεῖς πού διακονεῖτε, τούς πνευ-μα-τικούς σας καί τόν ἐπίσκοπό σας, πού σᾶς παρακολουθοῦμε μέ πολλή στοργή καί ἀγάπη καί προ-σευχόμεθα γιά σᾶς, ἀλλά καί τούς οἰκείους σας, καί νά γίνεσθε πρό-τυπο καί ὑπόδειγμα καί γιά τούς συνομιλήκους σας.